

[Wilhelm]

Wilhelm (VS):

Det, der her skal træffes beslutning om, er jo ikke så meget den forholdsvis begrænsede straffelovsændring, som det er den ratifikation af en terrorismekonvention, som denne straffelovsændring åbner vejen for. Jeg kan derfor heller ikke dele hr. Bernhard Baunsgaards opfattelse af sammenhængen i disse ting. Hr. Bernhard Baunsgaard ved så vel som alle os andre, at regeringen ville være afskåret fra at ratificere konventionen, hvis man ikke fik straffelovsændringen. Derfor drager vi i VS altså også en anden konklusion end de radikale og vil stemme imod det forslag, der foreligger her, men jeg skal da gerne udtrykke, at vi fuldt ud respekterer de radikales arbejde sammen med os andre for at advare mod konsekvenserne af en ratifikation, specielt konsekvenserne af ikke at tage forbehold over for artikel 8.

Disse konsekvenser havde jeg lejlighed til at gennemgå nærmere ved anden behandling ud fra de meget omhyggelige besvarelser, vi har fået fra justitsministeriet under opklaringsarbejdet i retsudvalget. Dem skal jeg ikke gentage, men vil derimod gerne sige et par ord om den sammehæng, vi må se denne udvikling og denne konvention i, og som der ikke var tid til at komme ind på sidst.

Blot et par enkelte eksempler. Allerede i aprilnummeret 1976 af det tyske politiforbunds avis Deutsche Polizei, skriver forbundsindenrigsminister Maihofer, at man nu skal til at diskutere med EFs indenrigsministre, hvorledes den grænseoverskridende polititrafik kan sikres, og at – jeg citerer – »formålet med samtalerne er at nedbryde den nationale suverænitet på dette område«.

Det er det, man er i god gang med – med og uden denne konvention i øvrigt – for som bekendt er man allerede kommet så langt, at da vi i efteråret her i landet som gæster havde et par vesttyske advokater, der var inviteret af lovlige politiske organisationer for at redegøre for situationen med hensyn til berufsverbot i Vesttyskland, var der til stede på møderne og deres pressemøde folk, som der er grund til at tro var udsendinge fra det tyske politi. Til Ekstra Bladet for den 2. november 1977 bekræftede PETs chef, Ole Stig Andersen, at man i PET havde kendskab til de tre personer, der dukkede op på alle disse møder, og at man ikke ville afkræfte, at de

kom fra det vesttyske politi. Der er vi altså tilsyneladende allerede, og konventionen og det formål, som hr. Maihofer redegjorde for allerede for 2 år siden, er i fuld gang med at ske fyldest.

Et andet eksempel. I Die Welt fra den 12. juli også i 1976 var der et stort interview med den vesttyske justitsminister Vogel, hvor han bl. a. udtaler, at man arbejder på et forbedret samarbejde om disse ting med så mange lande som muligt, der definerer terrorisme på samme måde, som vi gør det – i Vesttyskland altså – og at det første skridt i denne forbindelse er udkastet til antiterrorismekonventionen, som de europæiske justitsministre har vedtaget for kort tid siden, hvortil kommer et forbedret samarbejde med EFs indenrigsministre, som Maihofer allerede havde henvist til, og hvis dette ikke slog til, så kunne man ty til økonomiske forholdsregler.

Det er dette mønster, vi skal se det her i. Det er dette, som vi tager et afgørende skridt i retning af med beslutningen, der åbner for en ratifikation af den europæiske terrorismekonvention her i dag; det er dette med at definere terrorisme på samme måde, som man gør i Vesttyskland, det er dette med at nedbryde suveræniteten på disse områder osv.

De forpligtelser og den indskrænkning af suveræniteten, som det her giver anledning til, mener jeg er veloplyst ved det opklaringsarbejde, der er lavet i retsudvalget, og de – vil jeg gerne sige og takke for – meget omhyggelige svar, vi har fået fra justitsministeriet.

Men der er efter min mening hele vejen igennem og også efter anden behandling sket en vildledning af offentligheden, når regeringspartiets talsmænd har fortolket, hvad det egentlig er, der er konsekvensen af artikel 8. Hvis man tager det helt på ordene, er det måske ikke til juridisk at påvise, at det er direkte forkert, hvad man siger, men når man neddysser uroen over disse ting og pakker det ind i, hvor meget danske retsregler stadig væk skal følges, og i hvilket omfang man faktisk har fået nye retsregler ind, når man ratificerer denne artikel 8, er det utvivlsomt, at der her sker en vildledning af offentligheden, i mine øjne.

Derfor vil jeg stille følgende forslag til motiveret dagsorden for at gøre det tydeligere, hvad dette indebærer. Jeg vil gerne sige